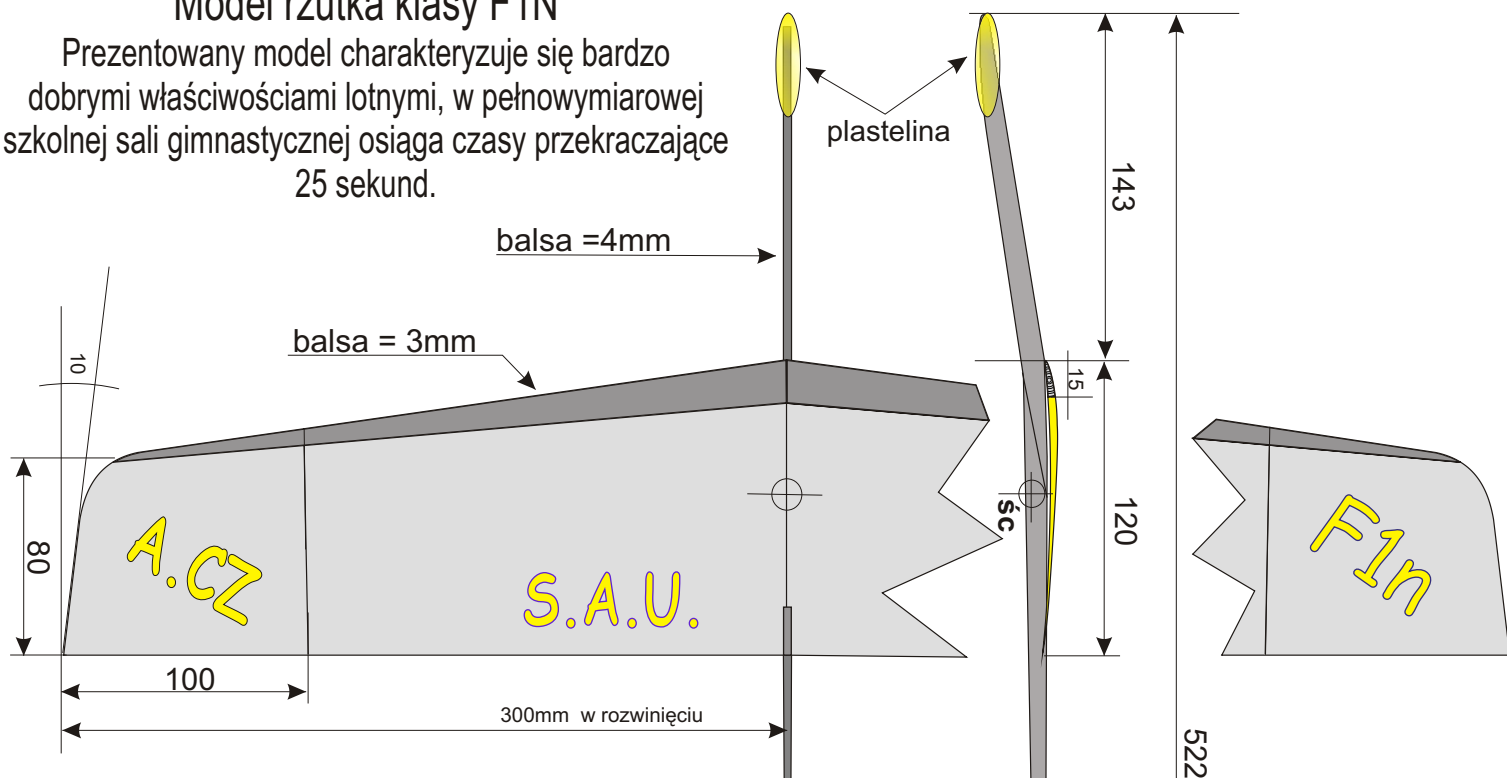
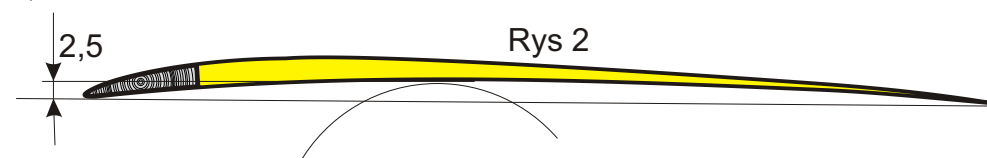
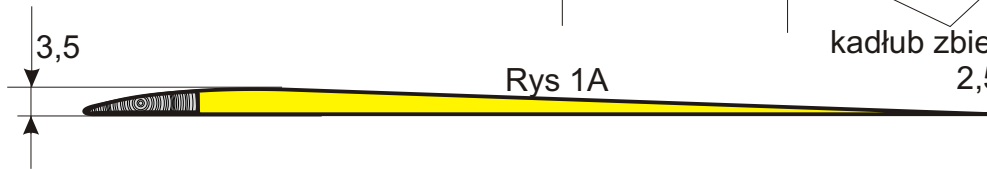
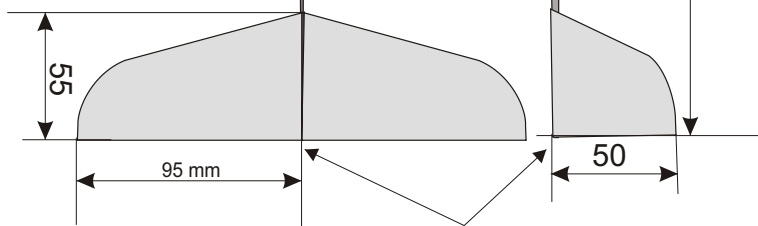

Model rzutki klasy F1N

Prezentowany model charakteryzuje się bardzo dobrymi właściwościami lotnymi, w pełnowymiarowej szkolnej sali gimnastycznej osiąga czasy przekraczające 25 sekund.

Kadłub modelu wykonany jest z balsy średniej twardości o grubości 4mm pocieniony na końcu do wymiaru 2,5 na 2 mm.
 Stateczniki wycięte z płytki styroduru o grubości 0,8 mm.
 Do konstrukcji użyto płytek styroduru o grubości 3,5mm na skrzydła, 0,8 mm na stateczniki oraz balsy o grubości 3mm i 4mm. Budowę skrzydeł rozpoczynamy od wycięcia z płytek styroduru obrysu skrzydeł, następnie przyklejamy balsowe krawędzie natarcia. Po wyschnięciu kleju szlifujemy profil skrzydła wg rys. 1A przy kadłubie i 1B na końcach. Podczas szlifowania należy często usuwać pył, zarówno z płytek styroduru jak i z papieru ściernego. Następnie wyginamy na rurcelub zaokrąglonym brzegu stołu profil skrzydła wg rys.2. Do klejenia styroduru z balsą używamy kleju polimerowego. Model wyważamy przy pomocy plasteliny.

Opracowanie i konstrukcja :
MARIUSZ WRONA
 Aeroklub Częstochowski

www.sau.civ.pl sau@civ.pl

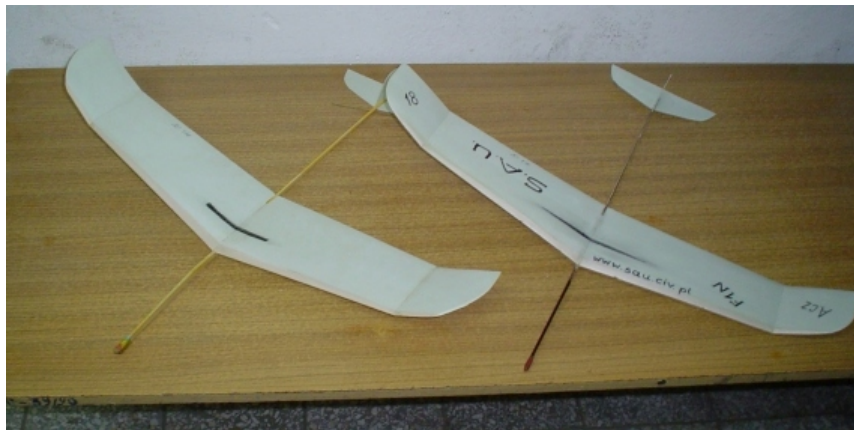
MODEL RZUTKA KLASY F1N

Dane techniczne:

Rozpiętość 600 mm

Długość 522mm

Ciężar 8-10 gram

Opis modelu:

Założeniem konstrukcyjnym było opracowanie modelu do lotów w niskich salach. Model taki, powinien być dość dużych rozmiarów (rozpiętość 500-600mm), mieć jak najmniejsze obciążenie powierzchni oraz posiadać zdolność do ciasnego krążenia. Prezentowany model spełnia wszystkie z tych warunków, co ma odzwierciedlenie w wynikach modelarzy startujących w zawodach (1 i 8 miejsce w M.P. Kraków 2003, 1,3,4,5,6,7,9 miejsce w zawodach modeli F1N w Częstochowie). Najlepszy czas osiągnięty na treningu w szkolnej sali gimnastycznej wynosi 34 sekundy.

Model wykonany jest z balsy średniej twardości - kadłub i krawędzie natarcia skrzydeł, oraz styroduru - skrzydła i stateczniki. (Styrodur jest to ekstrudowany polistyren firmy BASF. Produkowany w postaci płyt o grubości od 20 do 100mm i ciężarze właściwym od 25 do 80 g/dm³. Ekstrudowany polistyren występuje również pod innymi nazwami np. styrofoam depron. Do budowy modelu użyto styroduru 35 g/dm³ pochodzącego z odpadów powstających przy produkcji zestawów modeli firmy S.A.U.)

Do klejenia należy używać kleju polimerowego lub wikolu, kleje cyjanoakrylowe i nitrocelulozowe nie nadają się ponieważ rozpuszczają styrodur. Profil skrzydła szlifujemy po przyklejeniu balsowych krawędzi natarcia, najpierw zgrubnie papierem ściernym 150 następnie zmniejszamy ziarnistość papieru.

Ostatecznie wygładzamy powierzchnie papierem o ziarnistości 800. Deseczki z papierem ściernym nie należy dociskać do szlifowanych powierzchni ponieważ powstaną zarysowania, szczególną uwagę należy zwrócić na częste usuwanie pyłu powstającego podczas szlifowania, zarówno ze szlifowanych powierzchni, jak i z papieru ściernego. Poza podanymi uwagami budowa modelu nie różni się od klasycznych konstrukcji szybowców F1N. W prototypie modelu profil skrzydła był odwzorowany dość wiernie według współrzędnych, natomiast w modelach budowanych przez dzieci w modelarni profile skrzydła były szlifowane ręcznie według rysunków zamieszczonych na planie, jednak nie miało to znaczącego wpływu na osiągi modeli.

W niektórych egzemplarzach zastosowano klasyczne usterzenie, co również nie miało większego wpływu na osiągi modeli.

Mistrz Polski 2003 w klasie F1N
PIOTREK JEZIORSKI

życzę udanych lotów
MARIUSZ WRONA

www.sau.civ.pl

sau@civ.pl